

- b) see, kui tegelikule kasusaajale ei edastata mingit teavet tema niisugusesse registrisse kantud isikuandmetega tutvumise kohta, ega
- c) see, kui nende töötlemise eesmärgist lähtudes ei kohaldata mingit piirangut nende isikuandmete ulatuse ja nende juurdepääsemise osas?
6. Kas määruse nr 2016/679 artikleid 44–50, millega on kehtestatud ranged tingimused isikuandmete kolmandasse riiki edastamise suhtes, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, kui tegeliku kasusaaja niisugused andmed, mis on kantud vastavalt direktiivi 2015/849 artiklile 30 (muudetud direktiivi 2018/843 artikli 1 lõikega 15) loodud tegelike kasusaajate registrisse, on kättesaadavad kõikidel juhtudel laiema üldsuse igale liikmele ilma, et viimane peaks tõendama põhjendatud huvi, ning ilma piiranguteta selle üldsuse asukoha osas?

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/843, millega muudetakse direktiivi (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist, ning millega muudetakse direktiive 2009/138/EÜ ja 2013/36/EL (ELT 2018, L 156, lk 43).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT 2015, L 141, lk 73).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016, L 119, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesgericht Salzburg (Austria) 18. novembril 2020 – CS versus Eurowings GmbH

(Kohtuasi C-613/20)

(2021/C 35/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesgericht Salzburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja apellant: CS

Kostja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, millele kutsus üles ametiühing palka ja/või sotsiaalhüvitisi puudutavate nõuete makspanekuks, võib olla „erakorraline asjaolu“ määruse (EÜ) nr 261/2004 (¹) artikli 5 lõike 3 tähenduses?
2. Kas see on nii vähemalt siis,
 - a) kui streigiüleskutsega kontserni emattevõtja (Lufthansa AG) vastu ühinevad solidaarselt tütarettvõtja töötajad, et toetada ametiühingu kaudu esitatud kontserni emattevõtja salongipersonali nõudeid, ja
 - b) eelkõige juhul, kui tütarettvõtja töötajate streik pärast emattevõtjaga kokkuleppe saavutamist „iseseisvub“, kuna ametiühing jätkab streiki konkreetsete põhjusteta ja seda koguni laiendab ning tütarettvõtja salongipersonal streigikutset järgib?
3. Kas erakorralise asjaolu tõendamiseks piisab tegutseva lennuettevõtja väitest, et hoolimata sellest, et kontserni emattevõtja nõuded rahuldab, jätkas ametiühing streiki ilma põhjusteta ja selle kestvust lõpuks koguni laiendas, ja kellel on tõendamiskoormis juhul, kui olukorra täpsemad asjaolud jäid ebaselgeks?

4. Kas kostja tütarettevõtja juures 18. oktoobril 2019 ajavahemikuks 20. oktoobril 2019 kell 5,00 kuni kell 11,00 välja kuulutatud streik, mida 20. oktoobril 2019 kell 5,30 spontaanselt kuni sama päeva südaööni pikendati, on asjaolu, mis tegelikult väljub lennuettevõtja kontrolli alt?
5. Kas sellised meetmed nagu muudetud lennuplaani koostamine ja puuduva salongipersonali tõttu toimumata jäänud lendude asendamine allhankijate lendudega, arvestades eelkõige sihtkohti, kuhu ligipääs maismaad pidi on raskendatud, ja tehes vahet Saksamaa-siseste ja Euroopa-siseste lendude vahel, on kujunenud olukorras kohased meetmed, kui võtta lisaks arvesse, et sellel päeval toimuma pidanud 712 lennust oldi sunnitud tühistama kõigest 158 lendu?
6. Millised nõuded tuleb esitada tegutseva lennuettevõtja tõendamiskoormisele seoses tõendamisega, et võeti kõik tehniliselt ja majanduslikult vastuvõetavad ja sobivad meetmed?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Halduskohus (Eesti) 18. novembril 2020 – AS Lux Express
Estonia versus Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium**

(Kohtuasi C-614/20)

(2021/C 35/52)

Kohtumenetluse keel: eesti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Halduskohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS Lux Express Estonia

Vastustaja: Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas juhtumit, kus äriistel alustel reisijate riigisisest liinivedu tee-, vee- ja raudteeliikluses teostavatele kõikidele eraõiguslikele ettevõtjatele pannakse seadusega ühetaoline kohustus vedada teatud kategooriasse kuuluvaid reisijaid (eelkoolialast last, puudega kuni 16-aastast isikut, sügava puudega 16-aastast ja vanemat isikut, raske nägemispuudega isikut, sügava või raske nägemispuudega isiku saatjat, puudega isikut saatvat juht- või abikoera) tasuta, tuleb käsitleda avaliku teenindamise kohustuse panemisena Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23.10.2007 määruse (EÜ) nr 1370/2007 (¹), mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artikli 2 punkti e ja artikli 3 lõike 2 tähenduses?
- 2) Kui tegemist on avaliku teenindamise kohustusega määruse nr 1370/2007 tähenduses, siis kas liikmesriigil on määruse nr 1370/2007 artikli 4 lõike 1 punkti b alapunkti i alusel õigus siseriikliku seadusega välistada vedajale sellise kohustuse täitmise eest hüvitise maksmine?

Kui liikmesriigil on õigus välistada vedajale hüvitise maksmine, siis millistel tingimustel võib seda teha?

- 3) Kas määruse nr 1370/2007 artikli 3 lõige 3 võimaldab jätta määruse kohaldamisalast välja ka sellised üldeeskirjad, mis on suunatud teistele reisijatekategoriatele ette nähtud maksimumtariifide kehtestamisele kui viidatud normis nimetatud?

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 järgne Euroopa Komisjoni teavitamise kohustus on ka juhul, kui maksimumtariife kehtestavad üldeeskirjad ei näe ette vedajale hüvitise maksmist?